

Ånd og Nærvær!

Mias kunst ramte mig og fascinerede mig, da jeg så originalværkerne hænge i Høje Taastrup kunstforening, hvor jeg var taget ud på en snevejrs dag for at møde Mia til en snak. Jeg kender til Mias kunst fra den Københavnske kunstsene hvor vi bl.a. har fælles kolleger, men det var første gang at jeg så originalerne, malingen og strøgene der betyder så meget for netop et maleri. Mia er med egne ord en ”malernørd” og det kan man se på hendes værk. Penselstrøgene som er heftige og kraftige har en aura af kunstneren i sig. Hun er stadig til stede i værket også når hun er færdig med at male på billedet. Jeg kan tydelig spore en kærlighed til stoffet, til malingen og farverne. Især de grønne og de blå.

Jeg spørger Mia hvorfor hun maler og svaret er: ”Jeg har altid malet – ikke besluttet mig for det. Det er en proces og et langsomt medie. Det tager mange år at blive en god maler. Jeg er også meget optaget af kunsthistorien og at referere til den. Maleriet kan aldrig dø, da der ikke er en start og ikke en slutning, men netop en proces hvor kunstnerne går i forlængelse af hinanden.” Hvad er din inspirationskilde: ”Ja, netop kunsthistorien, gamle Hollandske stilleben malerier med blomster, men også en kunstner som f.eks. Erik A. Frandsen og hans blomstermotiver.” Og så en oplevelse af regnskoven, der er uafrystelig, og deraf kommer nok farverne i min palet... grøn og blå. Et uendeligt og overvældende kaos af natur.

Du skriver også ved jeg, og holder ”læsninger” foran dine malerier, lige som du gjorde på f.eks. Sortedam søen her i sommer foran dit metrohegn: ”Ja, jeg er faktisk også ved at skrive min første bog siger Mia. At skrive for mig er en forlængelse af maleriet, af det narrative. I skriften opløses tyngdekraften og bliver fantasi og drømmeverden. Kraften i teksten er samme univers som malerierne. Bogen kommer til at hedde: *Vandrerer – En maler inde i bekendelser*, og jeg håber den er klar i januar til Cornerudstillingen.”

Faktisk har Mia en uddannelse som multimediedesigner, men besluttede at blive fuldtidskunstner da hendes mor døde. ”Jeg fik en *carpe diem* oplevelse, og vidste at det var nu jeg måtte forfølge min længsel”. Efter 2 år på Billedskolen på Jagtvejen (nu Københavns Kunsthøjskole) søgte Mia ind på Goldsmidt i London i 2007. Optagelsesprøven varede et halvt år, og Mia bestod! Det betød en helt ny tilværelse i ny by og med nye venner. Tilgang til en international kunstscene og et væld af gode samtidskunstnere. Der var f.eks. Peter Doig på Tate Britain og hele den kronologiske kunsthistorie på National Museum. Efter 4 gode år i London rejser Mia til Skotland til Glasgow, hvor hun bor i 2 år. Glasgows stemning og lys, bliver ligeledes også en ny ”brik” til maleriet, ligesom inspirationen fra ”The Glasgow Boys” og deres taktile brug af penslen.

Egentlig skulle Mia blot et halvt år til Danmark på grund af sin solo udstilling hos Bie og Vadstrup i 2014, men blev hængende og har i dag atelier på Glentevej i København.

Anita Viola Nielsen